

med nogle andre Herrer, som heller ikke have foreslaaet noget derom. Der er ikke nogen af de Herrer, der har villet have Landbrugets Forsikring ordnet ved denne Lejlighed, og det er overmaade fornuftigt gjort; der er ikke Tvivl derom, saa man har ikke noget at lade hinanden høre. Jeg skulde ikke have noget mod en fornuftig Landbrugsforsikring, men jeg synes, det var rigtigst først at faa oplyst, hvad den kostede. Jeg har aldrig sagt, at mine Paastande vare uimodsigelige, men jeg har kun ment, det var rigtigt at sige, at hvis der skredes til en Landbrugs-Ulykkesforsikring, vilde den efter de Erfaringer, man i en Aarrække har haft i det tyske Landbrug — herhjemme have vi jo ingen Ulykkesstatistik for Landbruget — komme til at dreje sig om 3½ Kr. pr. Td. Hartkorn, naar man vilde give den Erstatning, som Folketinget i Marts 1891 stemte for at give, og naar man vilde indbefatte de samme Personer under Forsikringen som den Gang. Jeg mener, man skal indtage det Standpunkt i denne Sag, at man ikke angriber hinanden, fordi man har villet udelukke nogle. De Herrer, der klage over, at Landbruget ikke er indbefattet i Lovforslaget, har visselig ikke stillet noget Forslag i saa Henseende, og de andre Herrer have heller ikke haft Lejlighed til at nægte det (Afbrydelse). Ja, jeg ved nok, hvad der sigtes til, nemlig til det Understøttelseslovsforslag, som det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) og hans Partifæller stillede i Fjor, og som jeg allerede har berørt. Men jeg vil da sige, at en Lov, der stiller Landarbejderne i anden Klasse, som dem, der, naar de andre fik Forsikring, kunde faa Understøttelse, naar de andre uden Hensyn til deres økonomiske Forhold fik et bestemt Beløb efter Ulykens Beskaffenhed, kunde de i Egenskab af „ubemidlede“ faa en Understøttelse, om hvilken de ikke vidste, hvor ringe den kunde blive, og deres efterladte vilde ingen Ting faa, var en Lov, der sikkert ikke vilde tilfredsstille nogen. Fiskerne vare ogsaa indbefattede saaledes, at Statskassen endog skulde betale særligt til Fiskernes Invalideunderstøttelse; ved de andre Erhverv skulde Staten betale Halvdelen af Understøttelsen ved Invaliditet, men for Invaliditet ved Fiskeriet skulde Staten betale tre Femtedele. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds havde imidlertid kort Tid i Forvejen oplyst, at ingen af Fiskerne bleve Invalider, og jeg kan derfor ikke forstaa, hvorfor Staten skulde betale ¾, eftersom Kommunerne meget godt kunde

overtage det hele, da der dog ikke blev nogen Understøttelse til Fiskere at udbetale. Jeg vil altsaa udtale, at den Understøttelse, som da var foreslaaet, var saa langt fra at være en Forsikring, da det var aldeles ubestemt, hvad de paagældende kunde faa, og der slet ikke gaves noget til omkomnes efterladte, og for Fiskernes Vedkommende gaves der hverken til den ene eller til den anden. Ikke desto mindre, ogsaa denne Lovgivning vilde fordre et statistisk Grundlag, som nu mangler. Det er dog givet, at der vilde komme mangfoldige Tilfælde af Invalideunderstøttelse ind under en saadan Understøttelseslov. Naar man mangler ethvert statistisk Grundlag derfor, er jeg ikke sikker paa, at Kommunerne vilde blive glade ved den forøgede Udgift, som vil resultere heraf. Statskassens Tilskud var jo fikseret, saa at Kommunerne skulde bære den hele Risiko ved Beregningens Umulighed uden Statistik. Men at den ikke havde Plads i en Arbejderforsikringslov, derom var der ingen Meningsforskel, ja, jeg tør næsten sige, at heller ikke fra de Herrer Side, der satte Forslaget ind i Loven, thi de vidste jo nok, at man ikke kunde vente en Understøttelseslov for trængende vedtagen midt inde i en industriel Erstatningslov for Arbejdsgivere. Hvis alligevel de Herrer virkelig ønskede Landbrugets Arbejdere forsikrede saa hurtigt som muligt, saa have de jo haft den allerbedste Lejlighed til at indbringe Forslag desangaaende og have den fremdeles naar som helst. Jeg skal med Glæde søge at udarbejde et saadant Forslag, det skal der ikke være det mindste i Vejen for; men for Resten har jo det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) og det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) oftere udtalt, at Forslaget fra 1891 var saa fortræffeligt. De Herrer kunne jo saa blot indbringe dette Forslag. Hidtil have de paa ingen Maade villet gøre det, hvorimod de nu pludselig bebrejdede de ærede Medlemmer, der ønske denne Lov, at de ikke have gjort det. Jeg synes det er en meget uretfærdig Bebrejdelse, naar de ikke selv have stillet saadant Forslag. Jeg skal i øvrigt lade de politiske Betragtninger, som det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) fremkom med, ligge, kun tror jeg, det skal vise sig, at naar man kommer som den, der har arbejdet for eller imod denne Lov, vel at mærke, naar det bliver fremstillet rigtigt, hvorfor man har stemt eller talt imod eller for denne Lov, saa vil den, der har stemt